

НАШ ГЛАС

ЛИСТ УЧЕНИКА ОСНОВНЕ ШКОЛЕ „НАДА ПУРИЋ“ ВАЉЕВО, МАРТ 2019. ГОДИНЕ

Цеп успомена

Све на једно место је стало,
није ни велико ни мало.

То је љубав, срећа и радост,
што краси моју младост.

Сваког дана и сата,
делим љубав на велика врата.

У срцу ништа не кријем,
лепоти живота се радујем.

Сакрићу све у један део,
када порастем
да бих још више волео,
ништа неће остати као сена,
све ћу имати у „цепу
успомена”.

Јован Рајовић III₁

Ученик генерације

Никола Трифуновић, 2017/2018. Син Драгана и Славице Трифуновић, рођен је 14. децембра 2003. године у Ваљеву. Носилац је дипломе „Вук Стефановић Караџић“ и посебних диплома за изузетна постигнућа из математике, физике и информатике. Своју свестраност показао је учешћем на великом броју такмичења, као и учешћем у раду школских секција. У току школовања учествовао је: на Општинском такмичењу из математике у III, IV (освојио II место), V разреду (освојио I место), VI разреду (освојио III место), VII (освојио II место) и VIII разреду (освојио II место); на Окружном такмичењу из математике у IV, V (освојио II место), VI (освојио II место), VII (освојио I место) и VIII разреду (освојио I место); на Републичком такмичењу из математике у VII и VIII разреду; на Математичком турниру Друштва математичара „Архимедес“ у V (екипно освојио

III место), VI, VII и VIII разреду (екипно и појединачно освојио III место); на математичкој Интернет олимпијади у V (освојио III место), VI и VII разреду (освојио III место); на математичком такмичењу „Мислиша“ у VII разреду, где је добио похвалу; на међународном такмичењу „Кенгур без граница“ у III, IV, V (похвала), VI (похвала) и VIII разреду (похвала); на такмичењу „Интеграл куп“ у VIII разреду, где је освојио II место; на Општинском такмичењу из физике у VI и VII разреду; на Окружном такмичењу из физике у VI разреду, где је добио похвалу; на Општинском такмичењу из српског језика и језичке културе у VI разреду; на Општинском такмичењу из енглеског језика у VIII разреду; на Општинском такмичењу из хемије у VIII разреду; на Општинском такмичењу из информатике и рачунарства у VIII разреду, где је освојио III место; на Окружном такмичењу из информатике и рачунарства у VIII разреду, где је освојио II место; на Републичком такмичењу из информатике и рачунарства; на међународном такмичењу из рачунарске и информатичке писмености „Дабар“, у категорији „Млади Дабар“, у VIII разреду, где је на Школском нивоу освојио I место, и на Републичком нивоу овог такмичења (33. место на коначној ранг-листи). У периоду од V до VIII разреда био је члан математичке секције, а у VI и VIII разреду и члан информатичке секције. У току VIII разреда похађао је и школу страних језика („Англија“). Школовање је наставио у Ваљевској гимназији, на специјално-математичком смеру.

Ми знамо шта је парламент

Чланови Парламента активно учествују и осмишљавају активности које доприносе побољшању рада Школе. Договором и међусобном сарадњом, као и сарадњом са наставницима и управом Школе, трудимо се да се чује и наш глас, наше идеје, жеље и потребе. Али нисмо све могли сами. Помоћ у остварењу наших идеја пружила нам је наша наставница – координатор рада Ученичког парламента – наставница шпанског језика, Оливера Продановић. Слушала нас је, усмеравала и давала подршку у многобројним активностима последњих неколико година.

А шта смо то урадили? Трудили смо се да услови за рад и боравак у школи буду бољи. Учествовали смо у раду радионица које је организовала локална заједница, које се тичу тема здравља и квалитетнијег живота младих, права деце и спречавања насиља. Организовали смо сусрете са представницима парламента других основних школа у граду и износили своје идеје о програму Дечје недеље и реализовали радионицу са темом толеранције и прихватања различитости. Припремали смо матурске свечаности и журке у школи. Дружили смо се са децом из специјалних одељења Школе, посећивали Удружење „Наши снови“ и Друштво за церебралну парализу. Обележили смо Дан школе организовањем Квиза знања за ученике петог разреда. Сарађујемо са Тимом за професионалну орјентацију и Тимом против насиља.

Хуманитарна делатност је ипак оно на шта смо посебно поносни. Били смо спремни да помогнемо свакоме и да учествујемо у свим акцијама. Правили смо новогодишње пакетиће за децу из специјалних одељења Школе, за социјално угрожену децу и за децу са Косова и Метохије. Помоћ смо слали и Удружењу „Дебра“ за „децу лептире“. Последња хуманитарна акција је била за нашег школског друга и помоћ за његово лечење.

Много смо радили, али увек може више. Обећавамо да ћемо наставити да будемо креативни и маштовити. Имамо ми још идеја које треба реализовати. А стижу и неки нови парламентарци.

Ученички парламент

Промоција књиге „Педагошке вредности еколошких активности ученика“ мр Ане Савковић

*Природа не зна ни за какву шалу,
Она је увек истинита, увек озбиљна,
Увек строга, увек је у праву,
А грешке и заблуде увек припадају човеку!*
Гете

У Свечаној сали Ваљевске гимназије одржана је промоција књиге „Педагошке вредности еколошких активности ученика“ аутора мр Ане Савковић, директора наше Школе. Наравно да најављени

наслов ове научне студије није обећавао присуство великог броја заинтересованих, али сала је била испуњена људима који прате, поштују и подржавају целокупан педагошки рад ауторке. Овом књигом потврдила је да потпуно разуме за какву се то будућност припремају ученици кроз образовање и васпитање, односно шта су приоритети у општој трци са савременом техником и технологијом.

Уводну реч у промоцији књиге имао је Драган Павловић, библиотекар у Школи, који је нагласио да смо сведоци уништавања нашег природног окружења, а узроци су мање-више познати: технологија и модерност у најширем значењу. И управо будућност захтева промену и

преименовање вредности и приоритета, а ту промену, по речима ауторке мр Ане Савковић, може извести само култура – еколошка култура. У том контексту, пратећи ову идеју, она се бави истраживањем еколошке културе ученика и њиховим васпитавањем у том духу.

О научним вредностима ове монографије говорио је Првослав Јанковић, рођен у селу Доње Лесковице, доктор педагошких наука у звању професора емеритус за научну област педагошке науке на Педагошком факултету у Сомбору. Говорећи пре свега о ауторки књиге, нагласио је задовољство што му је његов најбољи студент приредио повод за долазак у Ваљево. Њега је ова књига инспирисала да говори о екологији кроз многе примере из науке и књижевности, али и свакодневног живота, управо како је то и мр Ана Савковић радила, а при томе задржала научну вредност која ће послужити као полазиште за сваки озбиљнији приступ овој теми.

О књизи је говорио и Миленко Кундачина, доктор педагошких наука у звању професора емеритус за научну област Методологија научних истраживања на Свеучилишту Херцеговина у Мостару и Универзитету у Сарајеву. Он је говорио о структури ове монографије, истичући уочљив научни приступ обради теме, као и о научном методу који је ауторка користила. Изузетна вештина предавача и врсног професора допринела је да његово излагање буде мали путоказ у стварање научног дела, управо као што је књига коју је промовисао.

Ако је у сали било оних којима све ово није било блиско и занимљиво, хор „Вакапела“ и оперски певач, Марко Томић, бивши ученик Школе, приредили су мини-концерт због кога је такође вредело бити на овој књижевној презентацији. Вредело је бити и део позитивне енергије коју је произвео сусрет бивших ученика и професора, чија је сарадња у заједничком раду на иновативним пројектима толико испреплетана да више није ни битно ко које звање има. До изражаја су дошли искључиво уважавање, пријатељство и жеља да се на овом лепом и тешком путу просветитељског рада успе.

За чланове колектива Основне школе „Нада Пурић“ који су били присутни, ово је била промоција још једног „нашег успеха“, јер како је „наша Ана“ рекла, она ужива док ради, а посебно јој је задовољство када се Школа хвали резултатом и преко тога промовише вредности које се у колективу негују.

Јован – онај што стално добија награде

Јован Рајовић III је на XVII јавном конкурс у љубавне „Пјесме над пјесмама“, који расписује „Клуб уметничких душа“ Мркоњић града, постао лауреат књижевне награде за *Најемотивнију љубавну песму*.

Где је љубав

Где је љубав?
У срцу и свуда око мене
желим да загрлим
све што волим.

Да полетим као птица
раширених крила,
да одлетим до неба
изнад свемира
и слетим у вољена срца.

Волим да трчим по
трави,
по ливади пуној цвећа,
јер ту је љубав
ту је срећа.

Волим да гледам
срећне људе,
децу која маштају,
да љубави пуно буде.

Желим да загрлим
цео свет
јер постојим да Волим.

Јован Рајовић III је освојио је 1. место на конкурс у Информативног магазина за децу и родитеље „Моје дете“, под називом „Подели дар“.

Негде...где нисам био...

И ноћас сам путовао
куда тачно не бих знао
да се сетим где сам био
све бих дао, све бих дао.

Целу ноћ сам путовао
у далеке земље света
 снови су ми дали крила
за дужину мога лета.

Тако сваке ноћи радим
чим додирнем јастук
бели
жарка жеља ми се јави
да обиђем баш свет
цели.

Дању нисам путник
неки
јер ме јавна не привлачи
ноћ кад падне за
даљином
зов постане много јачи.

Не треба ми путна карта
ни контрола кондуктера
сан ме вози куда хоћу
без возила и шофера.

Упознајем добре људе
у земљама чудним
страним
не треба ми јело, пиће
путовањем ја се храним.

И ноћас сам путовао
куда тачно не бих знао
да се сетим где сам био
све бих дао, све бих дао.

Јован Рајовић III је освојио 1. место песмом „Божих“. Ево како изгледа ова објава на сајту „Табле“ (интернет часопис за подстицање деце стваралаштва), диплома коју је Јован добио и његова прелепа песма:

БОЖИЋ

У ПЕЋИНИ ЈЕДНОЈ
ДРЕВНОГ ВИТЛЕЈЕМА
ЧОВЕЧАНСТВУ
ЦЕЛОМ
РАДОСТ СЕ
ПРИПРЕМА.

ЈЕДНО МАЛО ЧЕДО
УПРАВО СЕ РОДИ
И СВЕ ЉУДЕ ЗАУВЕК
ОД ЗЛА ОСЛОБОДИ.

СПАСИТЕЉ СЕ РОДИО
ОРЕ СЕ ПЛАНИНЕ
ХРИСТОС НАМ ЈЕ
ДОШАО
ДА НАМ СУНЦЕ СИНЕ.

ТО МАЛО ДЕТЕ
БЕЗГРЕШНО ЗАЧЕТО
НАУЧИ НАС ШТА ЈЕ
ПРЕЧИСТО И СВЕТО.

ЗАТО БОЖИЋ
СЛАВИМО
РАДУЈМО СЕ ЊЕМУ
КРОЗ МОЛИТВЕ
БУДИМО
СВИ У ВИТЛЕЈЕМУ.

ТЕ МОЛИТВЕ
РАДОСНЕ
НЕК НАС УВЕК СЕТЕ
КАДА НАМ СЕ
РОДИЛО
ОД ГОСПОДА ДЕТЕ.

Јован Рајовић је на конкурс „Новогодишња чаролија“ Програмског савета Дечјег савеза града Врања освојио 1. место.

Клуб уметничких душа Мркоњић град на XVIII конкурс доделио је Јовану 3. награду за песму:

Ако ме пољуби она

Одох на терен
за баскет
да закуцам из места!
Зашто? Како?
Она ме је погледала!
Идем до Колубаре
да је прескочим
као од шале,
она ми се осмехнула!
Журим да истрчим
три maratona одједном.
Зашто? Како?
Она ме додирнула!
Одох до џунгле
да натерам у бекство
те смешне лавове и тигрове.
Зашто? Како?
Она ми је на великом
одмору
рекла: „Баш си слadak“!
Људи,
ако ме пољуби
изазваћу земљотрес
скачући од среће,
озбиљно вам кажем,
ако ме она пољуби
пазите се цунамија!

Немој да гуглаш, иди види

Песник и завичај? Шта је то завичај песников? Да ли је то виноград, негде у Бранковини, у коме је једна девојчица „побеђивала свој страх“, слушајући ноћне јауке славуја и ћукова, кукавица и сова, осећајући прве песничке клице у себи? Или је то први залазак сунца у ђачку свеску унет? Или прва књига прочитана у сунчаној учионици сеоске школе што мирише на јабуке и хлеб из ђачке торбице? Или тренутак кад се схватило да много штошта у животу није баш онако како се у дечијој машти доживљавало, већ има друге, крупније и грубље димензије и значења? Завичај је сва патријархалност песникиње, људи, језик, проплаци, звуци и слике. Завичај је загрљај који утопљава, разнежује, одмара. Завичај је и потресна балада о сељаковој смрти.

Десанка Максимовић

Све што је песникиња рекла о Бранковини као свом завичају, могли су да осете, доживе и уживају ученици осмог разреда, који су кренули трагом поезије Десанке Максимовић и нашли се у овом дивном месту 3. октобра 2018. године, а у оквиру програма Дечје недеље и дана посвећеног акцији „Немој да гуглаш, иди види“.

Педесет и један ученик и наставници Милосав Милић, Весна Ивановић, Љиљана Павловић, Бранка Старчевић и Оливера Продановић допринели су да Историјски спомен-комплекс у Бранковини, у предивном октобарском дану, оживи од дечје граје, смеха и радозналих, испитивачких и истраживачких погледа.

Наставник Милосав Милић је о овом месту ученицима рекао да је ово село завичај многих личности српске историје и културе. Постојбина је чувене породице Ненадовић, чији су чланови били вође Првог српског устанка, духовне вође и путописци, министри прве српске владе. Иако се убраја међу најстарија села ваљевског краја, у српску историју улази тек за време војевања кнеза Алексе Ненадовића у аустро-турском рату. Он је најпознатија жртва сече кнезова 1804. године, а својим делима у великој мери је припремио терен за Први српски устанак. Његов започети посао са великим успехом су наставили остали чланови породице Ненадовић, пре свега војвода Јаков, који је био командант целе западне Србије и водећи устанички старешина после Војда, али и први српски министар унутрашњих послова.

Поред њега ту је био и Прота Матеја, војвода, дипломата, законописац, први председник Правитељствујушћег совјета српског и писац познатих *Мемоара*. Једини војнички образован члан ове породице био је Сима Ненадовић, Карађорђево војвода и херој другог српског устанка, као и Јеврем Ненадовић. Поред њих ту је и син Проте Матеје, Чика Љуба, славни путописац, песник и просветитељ. Терка војводе Јеврема Ненадовића била је књегинја Персида, мајка краља Петра Првог Ослободиоца, па је зато Бранковина позната и као „мајчевина“ краљевске династије Карађорђевић.

Славу Бранковине светом је ширила и највећа српска песникиња, Десанка Максимовић, која је у ово село дошла као мала, у њему провела детињство, завршила основну школу, написала своје прве стихове и увек се радо враћала своме селу, својој Бранковини.

Оно о чему се мање говори када је реч о историја овог краја је Бранковачки вис и споменик устаничким четама Ваљевске нахије под командом Проте Матеје и Јакова Ненадовића, а које су биле прве организоване јединице у устаничкој Србији након сече кнезова. Ученици и њихови наставници су искористили прилику и прошетали се до овог виса и у своје истраживачке албуме унели и овај споменик.

Група ученика и наставница која није могла да пешачи до виса остали су у оближњој шуми и бавили се истраживањем плодова од којих би у ово доба године могло да се преживи у природи. Резултат је: шака трњина, мало више шипура, десетак клипова кукуруза заосталих у обраном кукурузишту, јабуке падалице крај пута и неколико врста трава за чајеве. Храна животињског порекла није била у разматрању. Закључак је да би могло да се преживи, али су сви раје кренули кући на ручак.

„Кад си срећан“

Почетком септембра, у дворишту Школе орила се песма и игра, јер се ту одигравала „Журка за срећан почетак школске године“. У програму су наступали ученици млађих разреда и балерине „Студија М“. Најпре је директор Ана Савковић поздравила све присутне кратким топлим речима и отворила „Журку“, па су ученици 2. разреда извели три музичке нумере: „Десет љутих гусара“, „Мајмунски плес“ и „Кад си срећан“.

Ученица 5. разреда Лена Топаловић извела је Вивалдијеву композицију на флаути, а потом се придружила својим другарицама, са којима је приказала кореографију за песму „Мењам дане“ популарне групе „Фрајле“. За крај, као шлаг на овој лепој „торти“, балерине „Студија М“ су показале шта све знају и вежбају на својим часовима, кроз две прелепе кореографије. Онда је уследила журка која је употпунила ову лепу школску манифестацију, која нам краси септембар већ дуги низ година.

Са странице „Напиши нешто лепо“

Неочекивани успех

Дуго сам слушао молбе својих родитеља да се бавим неким спортом. Ништа од онога што су ми они предлагали није ми се свидело. Све док...

Био је распуст. Лешкарио сам. На ТВ-у су се смењивале емисије. Одједном, слике неке реке, вода бистра као стакло, околу дивна шума. Заинтересовао сам се, природа ме одувек привлачила. Усред те лепе сцене – човек. Сам, до колена у води, у рукама штап за пецање. Није прошло много, на удици се сијала риба. И одлучих се, то је спорт којим ћу се бавити.

Родитељима сам саопштио да би требало да ми купе прибор за пецање. Хтео сам да кренем већ следећег јутра. Где и како? То већ нисам знао. По погледима њих двоје, знао сам да се не слажу. Отац је говорио да он никада није пецао, а мама... да је вода у реци увек хладна, да се могу разболети, упасти и удавити се, да је шах као избор ипак бољи.

Био сам озбиљан, упоран и нисам одустајао. На моје изненађење, после неколико дана, отац ме је одвео код кума, искусног риболовца. Испричао сам своје жеље старом мајстору. Он је, без речи и са осмехом, испод кревета извукао футролу са штаповима, а затим отворио кутију са варалицама. Све су блистале пред мојим очима. Кум је понудио да прве суботе идемо на Дрину. Родитељи се, наравно, нису слагали, одговарајући ме. Од узбуђења до тог дана нисам могао ни да једем ни да спавам.

Конечно, дође и та субота. Ја нисам одустао, а тата је током читавог пута упорно понављао да још могу да се предомислим. Ех, мислио сам, ни за шта на свету! А када смо стигли, видео сам магију коју ћу цео живот памтити. Дрина, моћна велика река, пушила се, хукала, деловала као да прескаче саму себе. Сунце је излазило из црних борова и ништа се није чуло. Владао је мир. Обукао сам рибарске панталоне са чизмама, распаковао штап, а онда... У посуди коју је кум донео видео сам најодвратнији приказ до тада. Била је пуна живих црва. Кум ми је помогао да једног од њих ставим на удицу.

Тада као да је све око мене стало. И она река, и одсјај Сунца у њој и татина прича. Забацио сам, чекао напетост и ослушкивао. Са пловка нисам скидао око, плашио се и да трепнем. И данас ми изгледа као да је трајало цео дан. Штап се савио, а мене је нека сила повукла напред. После дуге и тешке борбе, из воде сам извукао прву рибу. Био сам срећан.

Од тог дана, кад год је било могуће, ишао сам на пецање. Мама и тата се нису бунили. Били су поносни на мене и признали да су погрешили што ме нису подржали.

Виктор Мирковић VI₂

Природа се сложила са мном

Било је то обично јутро у мом граду. Птице цвркућу, пси лају. Сунце је изашло као што излази сваки дан. Био сам мали, имао сам пет година и био сам весео и радознао дечак. Са мајком сам кренуо у шуму (парк Пећину). Када сам ушао све је блистало. Крошње дрвећа су биле голе, а црвени и наранџасти листови били су поред њих. Чуо сам шум потока, као када дува јачи ветар. Покошена трава је била бачена на једну гомилу.

Мајка ме је пустила да се љуљам на љуљашци на којој су били набацани каменчићи које је донео ветар заједно са лишћем разних боја. Приметио сам један мали бели цветак који је био подбијен на земљу. Видео сам браонкасто-жуту веверицу, која је тражила неки мали кестен или орах. Свидела ми се и кренуо сам за њом. Када сам јој се све више и више приближавао, она је изгледала све преплашеније. Када сам јој пришао кроз близу кренула је да бежи путем кроз пуно малих грана и набацаног лишћа.

Трчали смо тако пар минута док се није попела уз једно огромно дрво. Пела се са лакоћом као да је изводила уметнички корак. Пошто сам био радознао сачекао сам још пар тренутака да се не деси нешто. Чекао сам све док у гомили лишћа разних боја нисам видео мали лешник. Бацио сам га у близину огромног и старог дрвета. Мислио сам да се ништа неће десити, све до тренутка када је мала веверица сишла са дрвета. Гледали смо се очи у очи. Њене очи су сијале као облаци над небом. У једном моменту је зграбила лешник и кренула ка дрвету. Смејао сам се пар тренутака док нисам схватио да је време да се вратим мајци.

Трчао сам низ малу падину поред дрвећа. Видео сам мајку како ме забринуту тражи. Када смо се срели грдила ме је, али се исплатило. Сваки детаљ у природи је савршен и блистав, али највећи траг на мене је оставила тајанствена веверица.

Богдан Марјановић VI₁

Светосавље – светост душе и светлост просветитељства

квиз „Светосавље у књижевности, историји и традицији“, само су неке од активности које су пратиле припрему Светосавске академије.

На здравље и на спасење

Традиционално се на Савиндан, у холу Школе, за ученике млађих разреда и њихове родитеље организује освећење жита. Уз свештенике и свог вероучитеља Јована Новитовића, ученици првог разреда су говорили „Оче наш“, а затим са осталим ученицима присуствовали обреду примања благослова и освећеног жита. Прослава је настављена у учионицама, где се заорила Светосавска химна, рецитоване су и певане песме о Светом Сави, такмичило се у знању о животу и делу првог српског учитеља.

Да се сложи и умножи

На сајту Епархије записано је да се програм за Свечану академију разликовао од досадашњих и уобичајених. Драмском минијатуром налик бајкама које баке и деке унуцима причају за лепе снове, коју је осмислио вероучитељ, Ђакон Јован Новитовић, ученици Основне школе „Нада Пурић“ дочарали су животни пут младог принца Растка Немањића. Принца, који како историографија нигде више не бележи, дворску раскош замењује за тиховање у скромном манастиру, од Господа одабран да свој народ путем Христовим поведе и утемељи његову просвету, културу и мноштво добара, чијем се трајању ове 2019. године навршава осам столећа. Казивана је и молитва Светом Сави, проистекла из пера и срца златоустог Владике Николаја. Химну Светом Сави отпевао је хор, предвођен наставником музичке културе Биљаном Тодоровић.

Новину у овогодишњем обележавању школске славе донео је Светосавски квиз, иновација вероучитеља Јове, како га ђаци ваљевске „Четврте“ од драгости зову, и наставнице српског језика Мирјане Смолковић. Уз помоћ телефона, а пратећи резултате на видео пројектору, одговарало се на питања везана за живот и мисију Светог Саве. У финалном надметању победила је екипа „Студеница“. Награђени су сви и, најважније, радост учествовања била је велика.

Обред резања славског колача обавио је надлежни парох, протојереј-ставрофор Драгомир Јовановић, уз саслуживање умировљеног ваљевског пароха, проте - ставрофора Михаила Павловића, проте Зорана Павловића и ђакон Јована Новитовића. Добродошлицу гостима пожелела је мр Ана Савковић, директор Школе.

Према дугогодишњој традицији у Основној школи „Нада Пурић“, и ове године уручене су захвалнице члановима колектива који су са својим ђацима освајали награде на такмичењима највишег ранга и допринели успеху школе, као и пријатељима који на разне начине помажу њене активности.

Радост на часу

Радујем се свим школским активностима а посебно оним које су ретке и нове за рад на часовима. Посебно сам се обрадовала када смо сазнали да ће једна од активности на тематском дану бити „Светосавски квиз“. Али још сам се више радовала када смо сазнали да за тај дан у школу треба да се донесу паметни телефони. Нестрпљење је расло, једва смо чекали да сазнамо какав ће тај квиз бити. У кабинету смо, учитељице, вероучитељ, а ми знатижељни. На питање „Да ли сте спремни за квиз?“ сви су исто одговорили у глас „Да!“. И тада саслушасмо упутства и урадисмо све како би се регистровали за учешће у квизу. Узбуђење је све више расло како смо на великом екрану видели своја имена и наше остварене бодове. Било је баш добро и узбудљиво. Моја екипа није победила али сам ја била бескрајно срећна што сам знала одговоре на сва питања и што сам се трудила да што пре одговоримо.

Читалачки маратон

У овој школској години прикључили смо се Клетовом пројекту „Читалачки маратон“, који се одвија у преко петсто школа у Србији. Наш Читалачки клуб чини дванаест ученика осмог разреда, а ментор је

Мирјана Смолковић, наставник српског језика. Током другог полугодишта чланови клуба читаће и тумачиће пет романа.

Друга радионица у оквиру „Читалачког маратона 2“ (прва је уводна) одржана је у понедељак, 28. јануара 2019, у школској библиотеци. Присуствовали су сви чланови Читалачког клуба, који су дуго са одушевљењем говорили о победничком роману „Јаје, млеко, вода...“ Мине Д. Тодоровић.

Наше младе читаоце су посебно инспирисали занимљиви ликови, савремене теме и проблемска питања која ауторка поставља у делу. Аргументовано су износили

своје ставове, уочавајући комплексност проблема, поштујући мишљење других и издвајајући универзалне поруке. Велику читалачку радозналост изазвала је најава наставка романа, који су сви и прижељкивали.

Аги и Ема

У књизи станују они,
Бољих другара од њих нема,
Од смеха име им звони,
Упознајте их: Аги и Ема.

Ема је чудна бака
Са капом на седишту глави.
У срцу млада иако стара,
Сваким се занатом бави.

Аги је дечак драг, али
Има много проблема.
Родитељска љубав му фали,
За њега је увек ту Ема.

Њих двоје у својој машти
Лете по плавом небеском своду,
По свету заједно сањаре
У необичном стакленом броду.

Падежи

Главни падеж међу свима
Он управља падежима
То је – номинатив!

Други, одмах иза њега,
Генитив је – Кога? Чег?

Трећи падеж казује правац и намену.
Датив нас пита: Кога? Чему?

Акузатив није бабарога,
Одговара на питања:
Шта? И кога?

Вокатив узвикује: Хеј! И Ура!
Он предлоге од себе гура.

С ким и чим – стално изражавамо њим.
Уме да значи друштво и средство,
Инструментал ту је често.

Говори: о коме и о чему,
Пази: датив је врло сличан њему.
Предлози су увек с њим -
То је – локатив!

Научисмо кроз песму све падеже
Сад још даље наше знање сеже!

Александра Радовановић V₃

~ Када је мало другачије ~

„ФЕСТИВАЛ ЈАБУКА“ – ДА УЗ МАЛО ТРУДА ОДЕМО НА ИЗЛЕТ

Поводом Недеље здраве хране и Светског дана јабука, ове године су ученици другог разреда, родитељи и учитељице организовали „Фестивал јабука“. Тог петка, 19. октобра 2018. године, наше школско двориште било је препуно. Драги родитељи, баке, деке, комшинице, куме, сви су се потрудили да нам за тај дан умесе здраве, домаће послastiце са јабукама. Продавало се по симболичним ценама, а циљ нам је био да зарадимо део новца за излет у Београд. Ученици из плаве смене су на великом одмору одлучили да уместо брзе хране купе наше здраве послastiце. Придружили су нам се и драги предшколци са васпитачицом Сандром, да уживају у лепим питама, штрудлама, мафинима и ролатима.

Поред дружења, сарадње, забаве, овај Фестивал нас учи и предузетништву – како са мало труда зарадити новац за нешто што нам је важно, како да штедимо и да уживамо у плодовима свог рада. Зарађен новац усмерили смо на плаћање одлазак на излет у Београд, 6. новембра 2018. године. Тада су ученици гледали позоришну представу „Марко Краљевић – од предања до реповања“ у Дечјем културном центру, посетили су цркву Светог Марка, Војни музеј, Цркву Свете Петке и обишли су Калемегданску тврђаву.

„У ПАРК КРОЧИ, У ПРИЧУ УСКОЧИ“

Ученици одељења II₁, са учитељицом Јеленом Димитријевић, представљали су Школу у пројекту „У парк крочи, у причу ускочи“. Пројекат је осмишљен као повезивање читања, лепог понашања и очувања природе, кроз дружење у парку Виде Јоцић, на Јадру. Реализатори пројекта су Матична библиотека „Љубомир Ненадовић“, ЈКП „Видрак“, учитељице и ученици II разреда градских школа, као и „Еуропром“ – спонзор послужења за ученике.

Поред читања бајки и разговора о утисцима, ученици су имали занимљив задатак – кретање по мапи, тумачењем знакова и путоказа у парку на Јадру. На Кеју Колубаре, ученици су се видели возила која служе да град буде чист и упознали су се са људима који раде у ЈКП

„Видрак“, који брину о чистоћи нашег града.

Након завршених радионица, ученици су добили признања о учешћу. Захвални смо библиотекатрима који су за нас ове активности осмислили. Провели смо дан у природи, учећи о ономе што нам је вредно и важно.

БЕСПЛАТАН ИЗЛЕТ ЗА УЧЕНИКЕ МЛАЂИХ РАЗРЕДА

Сваке године наше екипе за Мале олимпијске игре буду веома запажене у спретности и брзини. Ученици I, II и дечаи III разреда су 10. маја 2018. године на градском нивоу били победници у својим категоријама. Те екипе Школе представљале су Град Ваљево на међуокружном нивоу Малих олимпијских игара, који је одржан 30. маја 2018. године, у Шапцу, у хали „Зорка“.

Да би доживљај био потпун, захваљујући директору Ани Савковић и спонзорима, обезбеђен је превоз, како би сви ученици млађих разреда бесплатно ишли на излет у Шабач и били навијачка подршка својим друговима који се такмиче у савладавању полигона. После такмичења, ученици су обишли центар Шапца и провели су слободно време поред Саве, у парку Стари град. Затим су сви ученици посетили манастир Каона, уживајући у природи, играма и дружењу.

Диван дан и леп провод, ученици ће дуго памтити по дружењу, песмама, играма и занимљивим пределима које су видели и упознали.

Ширимо љубав кроз пројектну наставу

Представа „Ко хоће да доживи чудо“ представља завршницу пројектне наставе „Дух Десанке Максимовић и даље живи у нама“. Током оба полугодишта низале су се бројне пројектне активности у којима су ученици вредно учествовали, нестрпљиво очекујући нове задатке и игре кроз које се учи. Све то је подстицало ученике да истраживачким радом упознају живот и дело велике песникиње, али, што је још значајније, усвајају и негују истинске животне вредности, као што је то чинила и Десанка. Пратећи тако

све оно што су ученици и њихови учитељи овим пројектом остварили, можемо рећи да осмишљавање и извођење представе „Ко хоће да доживи чудо“ најбоље осликава крилатица да „Конац дело краси“! Текст за представу написао је Бошко Милосављевић, а глумци су били ученици одељења IVз. Кроз игру и песму, млади глумци су нам показали да чисто срце и весео дух отварају пут ка највећим лепотама света – само је потребно да послушамо и подржимо тај весели начин спознаје. Аплаузима и осмесима испунио се хол Четврте школе, што је сигурна потврда свим носиоцима пројекта „Дух Десанке Максимовић и даље

живи у нама“ да су своје замисли на најбољи начин претворили у дело.

Такмичење рецитатора „У сусрет михољским данима“, у оквиру Дечије недеље, била је једна од активности Пројекта, а сада је постала део уобичајеног програма у Дечјој недељи. Љубав коју је Десанка Максимовић ширила кроз своје песме, преносе и шире нове генерације. Из те исте љубави према свом крају настао је и нови пројекат „Кад упознаш заволећеш“.

Ученици и учитељи првог разреда у свом обавезном плану пројектне наставе определили су се да истраже лепоте свог града и краја. Инспирисани новим сазнањима, пожелели су да свој град представе другима, а онда су се идеје низале и помоћ стизала са свих страна. Најпре су се укључили родитељи, сви млађи разреди Школе са својим учитељима, наставница ликовне културе Мирјана Лукић, библиотекар Слађана Ранковић, огромна подршка руководства Школе, учитељи из Продуженог боравка и на крају велика подршка Туристичке организације Ваљева, на челу са директорком Аном Марковић. Све што су сазнали и знају о свом граду, ученици су претварали у ликовне радове, који су имали форму необичних разгледница са упечатљивим објектима у граду. Смишљали су лепе реченице о граду, које својим садржајем позивају све да упознају Ваљево.

Туристичка организација Ваљево нам је уступила тезгу на Новогодишњем базару, како бисмо представили своје радове и како би нам наши суграђани помогли око одабира најлепших порука, које ће се наћи на разгледници града. Добили смо и материјал за рад. Затим су се, са много ентузијазма, низале радионице. На радионицама, вредним и креативним радом, заједно са родитељима наших ученика, настају новогодишње честитке, разгледнице, украси и оно на шта смо посебно поносни – новогодишња честитка свакоме ко застане поред штанда Школе.

Штанд је требало и украсити. Ту је наставница ликовног Мира Лукић дошла на сјајну идеју – да на платну стилизује објекте града који су се најчешће нашли на дечјим ликовним радовима.

Прваци су имали новогодишње капе. Сваку капу красило је једно слово, а сва слова заједно чине име Пројекта. Други разред је израдио украсе и честитке, трећи такође, а од великог значаја је била и њихова презентација о знаменитостима и важним личностима града.

Жеља свих учесника Пројекта је била да на најбољи начин представимо Школу и свој град. Свако одељење је имало свој сат на Тргу. Хладноћа није била препрека. Време су испунили и аниматори за децу, које је обезбедила Туристичка организација Ваљева.

Чувари успомена

Шиваћа машина

Сви ми имамо неке драгоцене ствари. И, ма колико год да су старе, ми их и даље ценимо и чувамо. Оне неосетно, временом, постану део живота породице. Сваки члан у нашој породици има неку лепу успомену везану за ствари које нас окружују. Поред њих прођемо сваки дан, по ко зна колико пута, тако да их и не приметимо. Ипак кад нестану, фале нам и недостају.

Не знам баш коју бих ствар издвојио, има их више. Али нека то буде ствар која везује не само мене, већ и моју породицу. Та драгоцена ствар, која се чува још од мог прадеде, јесте стара машина за шивење (Багат). Моја баба је, јако млада, похађала курс за шивење. Живела је на селу са својом породицом. Њен отац је желео да је изненади и награди за труд. Моја мајка каже за деду Миливоја да је био човек испред свог времена и да је „начитанији од већине Београђана“. Па тако, када је моја баба била ван куће, он јој је направио изненађење. Купио јој је машину за шивење, а тада то није била мала ствар, напротив, била је поприлично вредна.

Моја баба се вратила кући, и, када је видела машину, заплакала је од среће (то ју је надахнуло да се бави тиме у будућности). Да је тада само знала колико ће тога сашити Каћи, Јеци, мени и Тијани, још би била срећнија.

Машина и даље ради, црна је, и има на врху пластични држач жице са којом се ушива. Доле се налази папучица која када је нагазиш окреће точак. Папучица покреће иглу горе-доле, горе-доле, а налази се ниско, тамо где су чунак и спулна на коју се ставља пластични држач за конац. Није лако радити са тим, много је лакше радити са електричном машином за шивење. Моја мајка је то закључила тек касније, када је пробала обе.

Када су моје сестре Каћа и Јеца биле мале, наша држава је била бомбардована. У то време није било великог избора одеће. И тада је бабина машина највише радила. И данас постоје фотографије на којима оне носе бабине креације, као и како се играју са луткама које су носиле одело које је баба сашила. И данас када поцепам одећу баба ми поправи. Ако су ми панталоне прешироке или предугачке, ту је машина.

Не знам тачно како то иде и када тачно то почиње. Али ми дајемо живот стварима око нас или оне неприметно, неопажено, заслугом постају део наших успомена и живота. Постоје ствари на овоме свету које су пролазне и непролазне, бабина машина је једна од тих ствари које увек остају у моме сећању, ма колико старо, ма колико превазиђено, увек ће бити ту.

Марко Тодорчевић VI₁

Пегла

У стара времена, када људи нису имали струју, користиле су се пегле на жар. Једну такву пеглу пронашла сам сачувану на тавану бакине куће у селу. Пегла је направљена од тешког метала и бронзе са дрвеном дршком. Изгледа као троугласта кутија, а када се отвори поклопац, у њу се сипа жар. Грејала се на подложеном шпорету. Када су се пеглале ствари сашивене од отпорних тканина пегла се пунила жаром, а ако би се пеглале нежне свилене хаљине, пегла се пунила загрејеним песком. Пегла је источњачког порекла, потиче још из времена династије Хан. Све што ме је занимало о пегли ја сам питала баку.

Кад упоредим те старе справе са данашњим апаратима видим да је технологија од тада до данас имала огроман напредак. Можда ће некада у будућим временима и данашња пегла бити сачувана успомена на неком тавану као и пегла на жар у кући моје баке.

Нина Петаковић VI₂

Један мој предак

Једног дана мој тата испричао ми је причу о деди. Причао ми је о деди који је био успешан спортиста. Волео је бициклизам, имао је жељу да буде сјајан такмичар. Сваки пут када би на тренинг одлазио ланци би се покидали од његове брзине. Бавио се и аутомобилизмом. Био је шампион у својој категорији. У кући је био главни и нико није смео да одустане, то је уједно и породична црта. Мој тата а ни ја не одустајемо, упорни смо и успешни. Мој брат и ја нисмо имали прилику да упознамо деду али мој тата има дединих особина и то ме радује.

Тара Чулић III₃

Ученик **Лазар Петровић V₃** је на Таблином Божићном конкурс освојио прво место у категорији старијих разреда

Божић

1.

Божићна светлост нам стиже,
И Божић је све ближе и ближе.
Сад свако дете се весели,
А снегови падају бели, дебели.

Звуци звончића звоне,
Од гласова песме се оре.
Весели пламен срца нам греје,
Исус са икона кô да се смеје.

Божић је време радости и среће,
након њега све изнова креће.

2.

Ускоро Божић долази нама,
Ускоро се у кућу уноси слама,
Ускоро се божићно дрво кити,
Осмех ће на сваком лицу бити.

Срећу и весеље ширимо даље,
Сваки леп тренутак нек дуже траје.
Напољу одједном први снег пада
И све се забели изненада.

Из цркве са литургије излазе људи,
А божићно небо у поноћ се буди.
Божић нам долази у радости и весељу
И свако може пожелети жељу.

3.

Сјајно светло са висине,
Тиха песма из даљине,
Бели снег под ногама,
Срећа и топлина у нама.

Божићни дух обасјава све:
Људе, град, село, путеве.
Исус је дошао к нама,
Ниједна душа није више сама.

Љубав и весеље лебде у зраку,
Види се божићно светло и у мраку.
Божићне песме из цркве се шире
Свака реч дубоко у срце допире.

Лазар Петровић, V₃

Тамара, Маша и Сара о новозаветним заповестима

Најважније заповести које нам доноси Нови завет јесу да љубимо Господа и свог ближњег љубављу коју је Син Божји имао за све нас, једна је од порука емисије „Кад анђели проговоре“ посвећене новозаветним заповестима и Беседи на гори. Предвођене својим вероучитељем ђаконом Јованом Новитовићем, емисију су припремиле ученице Основне школе „Нада Пурић“ Тамара Живковић, Маша Јанковић и Сара Савић.

Професор није професор са каталогом само!

Стих из песме престао је да има контекстуално значење и прерастао је у аксиом, посебно у модерном школству. Један од пионира савремене наставе и иновативних метода у настави, али и целокупној дигитализацији и дигиталном описмењавању, јесте Ђорђе Бубоња, професор информатике и рачунарства. Он је формално испунио услове за пензију, али то му нису признале ни колеге ни ученици, јер, једноставно, ми не знамо како ћемо без њега.

Ђорђе од маја прошле школске године не одлази са дневником на часове, али је ту када год нешто затреба, а сваки час некоме нешто затреба: није се инсталирало, неће да се покрене, негде се изгубило, неће да се пошаље. Пошто је све ово овако, па Ђорђе није отишао у пензију као сваки грађанин са пуним стажом и годинама живота, већ у волонтере као малдић на почетку каријере, рећи ћемо само:

Хвала, Ђорђе!

До стварне пензије ко зна шта ће све ући у његову радну и животну биографију.

Испраћај у пензију колегинице Митре Минић

Колектив Основне школе, „НадаПурић“ у Ваљевоу је на свечан начин испратио у старосну пензију дефектолога-олигофренолога Митру Минић. За четири деценије рада у школи, у одељењима ученика са сметњама у развоју, Митра је извела на пут стотине ученика, посвећујући пажњу њиховом образовању и свим својим срцем сваког од њих усмерила на прави пут. Трудила се да омогући сваком детету да покаже и искаже своју срећу и задовољство због боравка и учења у школи. Своје знање несебично је преносила, делила и учила своје млађе колеге и колегинице.

Школа за њу никада није била само радна обавеза и обично радно место, већ, пре свега, једна велика **е м о ц и ј а**. Била је њена друга кућа, у којој је живела са својим колективом и својим ученицима. Својим радом Митра је допринела развоју дефектологије у нашој Школи и афирмацији Школе у јавности, жељом родитеља да њихова деца похађају нашу Школу и задовољством ученика да сваки дан долазе на наставу срећни и задовољни боравком у њој.

Оно што ће овом колективу недостајати је њен широк осмех, надахнуте приче о својим ученицима, а понајвише специјалитети из њене домаће кухиње, које је несебично делила поводом школских прослава, али и породичних радости, како то њено домаће васпитање и домаћинска кућа налажу. Желимо и очекујемо да је и даље кресе борбени дух и срећа сваког члана њене породице.

Диплома на ликовном конкурс за ученике специјалних одељења

Изложба ликовних радова поводом Дечје недеље одржана је у Центру за културу Ваљево, чији је мото био „Срећно детињство“. Ученици специјалних одељења наше Школе добили су диплому поводом учествовања на ликовном конкурс. Хорић, оркестар и рецитатори „Прве основне школе“ употпунили су овај догађај, а наши ученици су поносно преузели своју диплому.

Обележавање Међународног дана особа са инвалидитетом

Поводом Међународног дана особа са инвалидитетом, који се обележава 3. децембра, ученици специјалних одељења наше Школе учествовали су у „Играма без граница“. Игре су организовали дефектолози Школе, у сарадњи са наставником физичког васпитања, Бранком Јовановићем. Заједно са ученицима били су и њихови родитељи. Са нама су се дружили и ученици трећег разреда. Ученици су се надметали у неколико дисциплина. Били су веома заинтересовани за оно што смо им приредили. На крају такмичења добили су заслужене награде.

Наша жеља је била да овај дан учинимо занимљивим, поучним за наше ученике и да они осете како су део наше друштвене заједнице и да заједно можемо да превазиђемо препреке. Основни циљ обележавања овог дана је побољшање квалитета живота особа са инвалидитетом, ублажавање последица социјалне искључености и повећање осећајности читаве јавности са проблемима особа са инвалидитетом.

Подела пакетића

Удружење грађана „Војвођански инклузивни центар“, захваљујући „Адрина“ донацији, обрадовало је ученике специјалних одељења наше Школе пакетићима. Захваљујемо се родитељима нашег ученика Александра, Габријели Шипош, и Драгану Јовановићу на донираним пакетићима. „Црвени крст“ Ваљево је и ове године реализовао традиционалну акцију Црвеног крста „Један пакетић пуно љубави“, која се реализује непосредно пред новогодишње и божићне празнике, овога пута у Основној школи „Нада Пурић“, за ученике специјалних одељења. За ту прилику запослени у „Црвеном крсту“ су, заједно са младим волонтерима, уз пригодан програм и асистенцију Деда Мраза, уручили малишанима пакетиће и приредили пригодан кратак програм, у коме су деца имала прилику да разговарају и да се фотографишу са Дедом Мразом. Читаву акцију и активност је забележила регионална телевизија ВТВ Ваљево и емитовала прилог под називом „Радост за све“. Прилог су пренели и остали локални медији. Ове године „Црвени крст Ваљево“ је уручио 27 пакетића за децу са сметњама у развоју, која похађају наставу у Основној школи „Нада Пурић“. Захваљујемо се и компанији „Дунав осигурање“ на урученим пакетићима и школици спорта „Вишебој“.

Позоришна представа „Ах, та Црвенкапа“

У организацији Мото клуба „Лионс ВА“, са пријатељима фирме „Публик“ и компаније „Књаз Милош“, у свечаној сали наше Школе реализована је представа за ученике специјалних одељења и децу из удружења за помоћ деци са посебним потребама „Наши снови“. Представу „Ах, та Црвенкапа“ извела је позоришна труппа „АРА“ из Београда. Деца су са својим родитељима уживала у представи, а на крају их је Деда Мраз изненадио пакетићима.

Библиотека – место сабирања лепота

На вратима подсетник да савијање над књигом доноси усправно корачање кроз живот. И налепнице принчева и принцеза и њихових замкова, као подсетник да се ту залази у бајковите пределе. И налепнице румених цветова и зелених листака, да подсети да ћеш ту спознати светове, људе и мудрости које ће учинити да цветаш и олиставаш, и када није пролеће.

Хајде, уђи, сабирај и дели лепоте...

Закорачили су храбро и нови прваци! Свечано смо их примили у царство књига, трудећи се да тај сусрет буде топао и шарен. Баш као што су топле и шарене њихове првачке мисли. Баш као што су топле и шарене књиге наше библиотеке, које их од првог септембра зову да се друже и разговарају. Од бројних сликовница, преко школских лектира до богато илустрованих енциклопедија – биће то једна занимљива пустоловина, која ће, надамо се, успешно трајати осам година. А и дуже. Јер се заљубљеници у књиге увек враћају својим првим и омиљеним, малим и драгим библиотекама.

Ако желиш постати добар говорник, похитај у библиотеку да тамо вежбаш лепо читање, слушање и да ствараш свој дневник читања! Најбржи су били ученици одељења II₂, који су са својим учитељицама, Славицом Глишковић и Јованом Тебић, посветили час овим вештинама. Уз читање омиљених песама, одломака и рецитовање стихова отпловисмо до далеких поља маште.

Ученике одељења IV₁ и њихову учитељицу, Слободанку Ашковић, задивио је велики проналазач, а још већи човек – Михајло Пупин – па су пожелели да у библиотеци посвете разговор њему у част. Читајући у својим читанкама одломак из Пупиновог дела „Са пашњака до научењака“, учили су Пупинову племениту природу и истинску везаност за домовину. На часу у библиотеци продубили су такво посматрање Пупиновог лика – не само као научника, већ као великог добротног и човека којег наука и светска слава нису одвојили од родног дома и моралних вредности. Верујемо да ће многе Пупинове мудрости постати њихове животне лекције и добронамерни савети за будућност.

У библиотеку су се доселили „нови становници“! Сабирали смо их тамо где се књига и њена лепота славе: на Сајму књига, у Ноћи књига, у пројектима Министарства... Места на полицама понестaje, јер сваке године богатимо своју књишку домовину. Дружење између „нових становника“ и наших ученика је све чешће. И мислимо да су обе стране врло задовољне!

„Читалчки маратонци“ су се сабрали у библиотеци. Дубоко су размишљали и са својом наставницом, Мирјаном Смолковић, одушевљено разговарали о роману „Јаје, млеко, вода“. Јер су истински осетили и проживљавали приче малих јунака у великим животним задацима. Нестрпљиво се чека наставак и одгонетка – хоће ли љубав и све што је племенито тријумфовати, као у бајкама.

Посећују нас млади песници. У библиотеци звоне њихови свежи стихови. Предњаче Јован Рајовић и Лазар Грујичић, али има их још, само да се ослободе и пробуде песнике у себи. Једном ће и њихове песничке ризнице постати „нови становници“ наших полица.

Зар још чекаш да уђеш?!

Лазарева шареница

На литерарном конкурс у „Бранково перо 2018“ у Нишу, песма ученика Лазара Грујићића V₂ освојила је III награду. Овај наш млади песник, који већ има своју прву збирку песама, ишао је у Ниш да прими награду и присуствује свечаној приредби, која је била посвећена Вуку Стефановићу Караџићу. Лазар је гостовао и на локалној телевизији и говорио о свом песништву. Ево Лазареве награђене песме:

Осмех за сваку главу

Ено га!
Побеже у траву,
брзо га стигни
и стави на главу!

Осмех је важан и
свакој глави треба
да донесе свежину неба,
да украси образе сјајне
и донесе сунце
у облачне дане.

Ено га право!
Држи га, треба ти главо,
да свет буде лепши,

да ти образ буде мекши
не дај да ти одлети са лица
као каква ластавица!

Осмех има чаробну моћ,
пружа све што је лепо и
трајно,
чврсто га уз себе држи
ти усијана главо!
Толико од мене
и хајде здраво!

Рад послат на конкурс „Пробудимо успаване речи“

Градац

Одвајкада нама знана,
дивља и питома
плаховита и студена,
вијугава и равна.
Од планинских врхова
пут свој крчи,
на моћну лавину личи.
Својим путем благодет ствара,
хуком својим чула одмара.
Свет бистром водом поји,
током својим старе приче
збори.

Уз брану већма покаже
своје право лице.
Уз песму птице
ту брује ваљарице.
Обале своје зором умива,
љесак сунца површином сија
у срцу града крило савија,
на самом ушћу јара се диже,
до слободе своје коначно
стиже.

Награда за стрип „МедоВАтура“ у организацији
Туристичке организације Ваљева

II награда на конкурс у Црвеног крста Србије

Рад предшколаца на радионицама које се одржавају средом

Олга Глишић V₂ – 1. награда; Лука Матијевић V₂ – 3. награда
на конкурс „Ваљевске планине“ Повлен

Димитрије Ерић V₂ – награда на конкурс
„Пушење или здравље“

Лист издаје Основна школа „Нада Пурић“.
Уређивачки одбор: Актив наставника за српски језик,
Актив наставника разредне наставе,
ликовна и информатичка секција.
За издавача: Ана Савковић, директор Школе.
Одговорни уредници: Љиљана Павловић,
Слађана Ранковић и чланови новинарске секције.
Техничка обрада: Димитрије Милошевић VIII₃

